

Fundamentalbestemmelser
i Lov af 9de Marts 1872 m. m.

De ved administrativ Praksis fæste
Forandringer.

- 3) naar Hovedparcellen afhændes til Selvejendom med et Tilliggende, som godtgøres at være tilstrækkeligt til en Gaardmandsfamilies Ernæring.
- 3) Den Jorddroten ved Forordningerne af 8de Juni 1877 og 27de September 1805 givne Ret til at indtage Fæstjord til Skovs Opelsning og Fredning kan kun benyttes, naar Gennemsnittet af de paa Jorden ved Matrifuleringen satte Takster er 5 eller derunder, medmindre Jorddroten inden 1ste Januar 1875 for Indenrigsministeren har godtgjort, at saadan Inddragning af Fæstjord er nødvendig til Fuldførelsen af et paabegyndt, men endnu ikke fuldført Skovanlæg. Under særlige Omstændigheder kan dog Indenrigsministeren tilstede Afvigelse fra ovenstaaende Bestemmelse. Bondejorder, der ere indtagne til Fredskov, maa ikke uden Indenrigsministerens Samtykke atter udlægges til Agerbrug. Det bliver i saa Fald at iagttage, at Jorden igen udlægges til Bondebrug.

den. Bevillingerne ere vistnok ikke ganske ensartede, men i flere af dem findes Bestemmelse om, at, naar en Gaard ved Inddragningen nedlægges, skal der oprettes et Hus med Jordtilliggende i Stedet for den nedlagte Gaard.

2) 3) Genpart af den afsluttede Købekontrakt om Hovedparcellen tilligemed en Erklæring fra Sogneraadet om, at den er tilstrækkelig til en Gaardmandsfamilies Ernæring, ere de Beviser, som i Praksis fordres.

3) Bestemmelsen i denne Post er noget tvivlsom, jfr. hvad herom findes anført i Vorups Landboret 2den Udgave Pag. 146 o. fl. I Praksis er Forholdet, saa vidt vides, afgjort saaledes:

a) at Gennemsnitstaksten paa de til Skov indtagne Arealer bliver uden Betydning, naar der ved Gaarden bliver en Hovedparcel med et Tilliggende af mindst 20 Tdr. Land boniteret Jord;

b) at Godsejeren af en Gaard kan indtage til Skov de Arealer, for hvilke Gennemsnitstaksten ikke overskrider 5, selv om Hovedparcellen gaar ned under den ovenfor angivne Størrelse eller Gaarden endog ved Indtagelsen bliver nedlagt o: gaar under 1 Td. Hartkorn, dog at der i sidste Tilfælde i Stedet for den nedlagte Gaard bliver at oprette de 2 i Frd. af 1805 omhandlede Huse.

At der i de under b) omhandlede Tilfælde maa kunne blive Spørgsmaal om Hensigtsmæssigheden af Parcelinddelingen, saavel med Hensyn til Hovedparcellen som til Skovarealerne, er vel tvivlsomt.

Anmærkning. Medens der efter Frd. af 1810 paaahviler Godsejere Forpligtelse til at indberette de Omdelinger, de foretage i deres Fæstegods Inddeling — i Matrifulskomiteens Circulære af 7de Februar 1846 er der rettet Opfordring til Godsejerne om at indberette saadanne Omdelinger ikke samlede ved Aarets Udgang, men straks for hver enkelt Omdeling —, er det ved Plakaten af 21de April 1847 kun forbudt andre Gjere at afsaa Dele af deres Ejendomme, uden at Approbation paa Udskifningen er erhvervet, naar Overdragelsen strækker sig over et længere Tidrum end 50 Aar, og der er endog i Plakaten tilføjet, at Livsfæste, om hvis Varighed man ikke forud kan have Mening, ikke høre til de forbudte Overdragelser.